

PIMΣKA ANTIUNA KN9I•EǵNOΣTI

KOMEDIJA je dramsko delo, ki oblikuje različne vrste komičnega. Starogrška komedija se je razvila iz pijanskih obhodov (komos pomeni v grščini slavje ali bučni obhod, ode pa pesem). Stara grška komedija, živa v obdobju atenske demokracije, za časa Sofokla, Sokrata, Perikla, je jemala snov iz vsakdanjega življenja in se posmehovala znanim predstavnikom tedanjega političnega in kulturnega življenja; bila je aktualno-kritična. Nova komedija (po letu 330) se je odrekla satiri in je skušala gledalca predvsem vzgajati. Prikazovala je življenje srednjih in nižjih mestnih slojev ter uvedla stalne človeške tipe (kot sta skopuški starec, zviti suženj). Pomembno vlogo v teh komedijah imajo spletke in različni zapleti. Vplivala je na razvoj rimske komedije, prek nje pa tudi na novoveško evropsko.

ELEGIJA. V grški literaturi je veljala za elegijo vsaka pesem, napisana v elegijskem distihu, dvoverzni kitici, sestavljeni iz različnih daktilskih stihov: heksametra in pentametra oz. »petomera«. (Metrična shema pentametra: -UU-UU-//-UU-UU-).

Motivika grške elegije bila raznovrstna: politična, moralistična, poučna, razmišljajoča, ljubezenska ipd. Recitirali so jo ob spremljavi piščali (aulos). Razmah je elegija doživela v rimski liriki. Glavna tema je bila pesnikova nesrečna ljubezen do dekleta. Tako je elegija postajala žalostinka. Izrazite antične žalostinke so Ovidove elegije, ki jih je spesnil v pregnanstvu. Od renesanse naprej se je izraz elegija uveljavil za vsako otožno pesem, ne glede na njeno obliko.

BESEDILA:

- **Plavt:** Menehmi (Dvojčka)
- **Vergil:** Eneida
- **Katul:** Blagoslov ljubezni
Na vsem svetu ni nobene žene
Sovražim in ljubim
- **Horac:** Epoda
Carpe diem
Srečnejši boš, če na morja širine
- **Tibul:** Elegija
- **Ovid:** Metamorfoze
- **Petronij:** Satirikon